

Nr 12

Bevillningsutskottets betänkande i anledning av väckta motioner om upphävande av varuskatten för marmelad och ersättningsmedel härför.

(1:a avd.)

I de inom riksdagen väckta, till bevillningsutskottet hänvisade lika-lydande motionerna I:359 av herrar *Karl Persson* och *Theodor Johansson* samt II:434 av herrar *Persson* i Norrby och *Pettersson* i Dahl har hemställt, att riksdagen måtte besluta, att varuskatt icke skall utgå för marmelad och ersättningsmedel härför.

Beträffande de skäl, som anförts till stöd för det i motionerna framförda yrkandet, får utskottet, i den mån redogörelse härför icke lämnas i det följande, hänvisa till motionen II:434.

Enligt 1 § förordningen den 25 maj 1941 (nr 251) om varuskatt skall för vara, som är upptagen i en vid förordningen fogad förteckning, erläggas varuskatt, där varan tillverkas yrkesmässigt inom riket för avsalu eller för vidare bearbetning eller ock införes till riket. I nämnda förteckning är upptagna choklad- och konfityrvaror samt kemisk-tekniska preparat i den mån de är att hänföra till vissa angivna varugrupper. I fråga om gruppen choklad- och konfityrvaror kan beskattningen sägas väsentligen omfatta sötsaker och glass samt pulver och tabletter för beredning av läskedrycker.

Vad angår marmelad eller ersättningsmedel härför, är dessa varor underkastade skatteplikt allenast i den mån de ingår i sötsaker, framställda »i utformade figurer, stänger eller stycken».

Varuskatten utgår med visst procenttal av varans beskattningsvärde. Detta procenttal, som är angivet i den förenämnda varuförteckningen, utgör för choklad- och konfityrvaror 65 procent.

Enligt 3 § 2 mom. varuskatteförordningen är en varas beskattningsvärde i regel lika med det lägsta pris, som den skattskyldige betingar sig vid försäljning av varan i större poster till återförsäljare, varuskatten icke inberäknad i priset.

I de föreliggande *motionerna* framhåller motionärerna bl. a., att det vore av största intresse att den svenska fruktodlingen på allt sätt stöddes och stimulerades. För denna odling skulle det vara av stor betydelse, om marmelad och ersättningsmedel härför undantoges från varuskatt. Motionär-

rerna anser vidare att de invecklade bestämmelser, som utformats av kontrollstyrelsen för varubeskattning av marmeladen, också vore ett argument för denna varas undantagande från beskattning. Skatteplikten gällde enligt dessa bestämmelser bitar, stänger eller stycken av den storleken att de avsåges för direkt konsumtion. En fruktkaka i form av block i storlek av minst 15 gånger 10 cm i fyrkant och 1 cm i tjocklek vore undantagen från skatteplikt men icke om den delades. Äppelmos i burk vore skattefritt, men om moset utbreddes, torkades och skures i bitar av mindre format än som ovan anförts inträdde skatteplikt. För att sådana fruktkakor, som ovan angivits, skulle få försäljas utan beskattning fordrades också, att de inte vore försedda med pappersomslag. Det vore däremot tillåtet att utan skatteplikts inträdande förpacka fruktkakorna i ask med papper mellan varje kaka.

Utskottet. Enligt förordningen den 25 maj 1941 om varuskatt föreligger skatteplikt för marmelad eller ersättningsmedel härför endast i den mån varorna ingår i sötsaker, framställda i utformade figurer, stänger eller stycken. Skatten utgår, liksom för övriga skattepliktiga choklad- och konfityrvaror, med 65 procent av varans beskattningsvärde, som i regel är lika med det lägsta pris — varuskatten icke inberäknad — den skattskyldige betingar sig vid försäljning av varan i större poster till återförsäljare.

I förevarande motioner har hemställts, att riksdagen måtte besluta, att varuskatt icke vidare skall utgå för marmelad eller ersättningsmedel härför. Som skäl för detta yrkande har anförts, att åtgärden skulle vara av stor betydelse för den svenska fruktodlingen; motionärerna riktar därjämte viss kritik mot bestämmelsernas utformning i fråga om dessa varor. Med anledning härav vill utskottet framhålla, att det av motionärerna framförda önskemålet i fråga om angelägenhetsgraden uppenbarligen måste vägas mot kravet på att en i möjligaste mån enhetlig beskattning inom gruppen choklad- och konfityrvaror upprätthålles. Detta är emellertid en fråga, i vilken utskottet nu icke kan taga ställning. Utskottet vill härutinnan erinra om att 1952 års kommitté för indirekta skatter har att till bedömande upptaga frågor rörande utformningen i olika avseenden av de indirekta skatterna. Det bör med hänsyn härtill icke komma i fråga att riksdagen utan att avvakta resultatet av kommitténs arbete tar ståndpunkt till spörsmålet att slopa beskattningen av en varugrupp, som varit underkastad beskattning alltsedan varuskatten infördes år 1941. Motionerna avstyrkes fördens skull av utskottet.

Under åberopande av vad sålunda anförts får utskottet hemställa,
att de likalydande motionerna I:359 av herrar Karl Persson och Theodor Johansson samt II:434 av herrar Persson i Norrby och Pettersson i Dahl om upphävande av varu-

skatten för marmelad och ersättningsmedel härför icke måtte föranleda någon riksdagens åtgärd.

Stockholm den 1 mars 1955

På bevillningsutskottets vägnar:

ADOLV OLSSON

Närvarande:

från f ö r s t a kammaren: herrar Sjödahl, Heüman, Spetz, Franzon, Gustaf Elofsson, Eriksson, Söderquist, Velander, Niklasson och Snygg; samt

från a n d r a kammaren: herrar Olsson i Gävle, Kristensson i Osby, Sjölin, Brandt, Vigelsbo, Allard, Henriksson, Edström, Engkvist och Anderson i Sundsvall.